

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды русскихъ святъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ "Библіотека найзнат. повѣстей" выходитъ по 2 печат. ар-кушъ кождого 15-го и посѣднаго для кождого мѣсяца. Редакція "Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застеженіе. Благовещена принимаются по цѣнѣ 6 кр. бгт. одног. строчки печатной, въ рубл. "Надѣсаніе" по 20 кр. а. в. Ремямац' неиспечатаніе вѣльшъ отъ порт.

Предплату и иносраты принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣдна Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Duvre & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Duvre & Co. Въ Париже Agence Haas. Въ Ростовѣ Редакція "Кіевскіхъ Старинъ" въ Кіевѣ, почтовы уряды и "Газета Бюро" въ Ф. Замѣ въ Одесѣ Дербасовская ул., д. Риля 9.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня зачав-
ся II. четверть-рѣкъ сегорбнаго выдавництва
"Дѣла" и "Библіотеки найзнат. повѣстей".
Просимо въ выѣбываніе залегостей и скоре
вѣновленіе предплаты.

Новоприступающій П. Т. Предплатни-
ки "Библіотеки найзнат. повѣстей" о-
держать за доплатою I зр. початокъ
повѣсти Додета "Набобъ" (17 аркушъ).

Дѣ-ЩО о Мазурахъ.

Wiedza sasiedzi, jak kto siedzi.

I.

Беру за перо, та й пытаю самъ себѣ: "По-
що се пишешь? чи се придастъ? чи нарбъ
мазурскій обходить Русану? — Обходить, бо
Мазуръ братъ-Славянинъ, суйдъ о межу, не
вѣдѣвъ Руса вѣчнаго злого. А коли не зробивъ
намъ иѣчнаго доброго, за то не можна на него
г҃ибнти, бо бѣнъ самъ бѣнъ, опущеный, на-
вѣти болотомъ обкиненый черезъ свою ометанку
оуподобилъ; она осудила и вырекла его.

Вѣро однакъ вѣ то, что коли-бѣ нарбъ
мазурскій двигнувъ вѣ упадку морального и
матеріального, бѣвъ бы окрасою роду славян-
скаго, а Русны мали-бы въ нѣмъ щирого сусѣ-
да. Коли ще хлопчиною бѣнанѣкимъ бувъ я,
то й потребувавъ помочи людоки, — тогдѣ
занѣшовъ я пѣдъ стрѣхкою мазурокою иеразъ
прѣмъ сердечный: и на нѣчъ подорожного сироту
приняли та й молокомъ хлѣбомъ або капустою
съ горохомъ покормили, воды студенои вѣ цебрич-
ку дали, щобъ здороженіи ноги вымочить и до
дальшои дороги способными зробити; потомъ ма-
лого вандровника спати уложилъ, та й ще рано
збудивши, вѣ пустили вѣ хаты безъ онѣданіи и
доброго слова. Они тогдѣ не знали, що своею
гостинностю сердечно защеплять вѣ сердца
моїхъ вѣдичить для себѣ и для своихъ братбѣтъ
незрячихъ. За тулю капусту и молоко назначила
менъ судьба вѣтъ болужетъ. Слава Богу за
то; добре газднына наша Русь свята, коли дѣтей
своихъ такъ добро выховала, що они вѣ дома
порядокъ роблать и ще на заробокъ выходить.
Але вергаю до рѣчи.

Правду каже проповѣдка: "Кого Господь
хоче покарати, тому отъбере розумъ". Польскіи
газеты запеконились разрухами на Мазурахъ,
нѣбы заподадицо розшабаются по всѣхъ усюдахъ
за причину того обѣзу, — толькожъ глядають
лиха не тамъ, де оно спрадѣ спочиваве; звалю-
ютъ вину то на ляжокъ агитаторбѣтъ-ворохоби-
кѣвъ, то заново на "вандруючій рубель". Але-жъ
пакове Поляки, шкода вашого шаперу и чорнила
на такій дурнцѣ! Не обдурюйте самыхъ себѣ и
читаючу публику! Крайна вже пора для вѣсъ,
здрати съ назыкою "Schwachs drüber". Чи тамъ
на Мазурахъ є, чи нема агитаторбѣтъ, вѣ то вѣ-
датись не хочу, бо на се доказу нема. До-
казы однакъ є на то, що относими на Мазурахъ
суть якъ найгоршъ, суть складами цюроху
стрѣльничного, котръ выбухають. Пѣднесѣтъ
вы нарбъ мазурскій вѣ занедбана морального и
матеріального, уздоровѣтъ хорого "chłopka", а
усуєте черезъ то склады пороху. Тогдѣ най
вадовъ и вишрь лѣтаетъ по краю агитаторы,
мовъ тікъ сїрки запаленій, то иѣчнаго
не вѣдѣютъ, бо пороху стрѣльничного не буде.

Рухъ вѣбішній на Мазурахъ самъ вѣ себѣ
вразумити не дається; музимо доконче заглянути
вѣ мнувшость бодай недалеку, а тогдѣ рухъ сей
вѣ звязи съ мнувшими фактами представито
намъ вон.

I. Вѣ р. 1846. готовилась "гіерархія спо-
лечна" до формованія "гвардії народової". Ма-
зуры перелякались можливого панована
шляхты, заворушались мовъ чюлы вѣ улію,
коли шершенья почують, побрвали за косы, цѣпы,
такъ... братия кровъ пролиласъ потоками. Ма-
зуры ушилино кроюю панською, заверюха перед-
сталы, въ Мазуры засула мовъ неживъ...

II. Вѣ р. 1863. зробили Поляки повѣста-
ніе. На отгомонѣ шабель и спѣву "Boże coś

Дѣло

Предплаты на "Дѣло" для Австроїи: для Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
ст. дод. "Библіотеки": ст. дод. "Библіотеки":
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 250 на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 250 на пѣвъ року . . . 250 р.

Для Заграницы, заѣдно Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.
на пѣвъ року . . . 750 зр.
на четверть року . . . 375 зр.
ст. дод. "Библіотеки": на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
Поздніюче число коштує 12 кр. а. в.

Polskѣ" пробудились Мазуры та й знову страхъ
передъ панованиемъ шляхты заглянувъ
имъ въ очи. За косы и цѣпы не брали длатого,
бо самъ австрійскій ридъ запровадивъ
станъ облоги, наказъ ловити по-
встанцівъ и арештувати. Тожъ Мазуры въ роли
вексекторбѣтъ наказу урядового синяля повстан-
ные дуже енергично, — повстанцівъ ла-
пали, вязали и отставляли (дуже часто ледви
живыхъ) въ руки уряду. Не потребували про то
Мазуры брати здушенье повстання вѣ свои руки,
бо були певай, що урядъ дастъ себѣ раду. Охота
однакъ, готовбѣтъ до услугъ, съ якою Мазуры
брали сповінти волю раду, се пересадне выловлюванье
и немилосердне поведеніе съ повстан-
ціми, свѣдчать, що Мазуры бажали горячо у-
падку повстання. Не думайте, що на вѣтеръ го-
ворю; спытайтесь въ Ланцутѣ, або въ Ришевѣ,
околько разбѣтъ полковникъ гузарбѣтъ Valis казавъ
покарати Мазурбѣтъ за пересадне выловлюванье
и побиванье повстанцівъ. Самъ вѣ р. 1863.
вандрували я черезъ захѣдну и вохѣдну Гали-
чину, — то знаю вѣ власного досвѣду, якъ
стражніи були чаты влажне по селахъ мазурскихъ,
а якъ чловѣкъ вступивъ на Русь, то якъ-бы
воду освятити. Впрочемъ хто зовесъ невѣрній
Тома, — наспытае самыхъ повстанцівъ, а они
скажуть, що на Русу чулися о многою свободнѣ-
шимъ, безпечнѣшимъ нѣжъ на Мазурахъ, межи
своями.

III. Вѣ р. 1885 цовстае заново неопокой
межи Мазурами. А то чому? Тожъ пынѣ "гвар-
дії народова" не формують, на повстаньне такожъ
не заносится! Ба, "гіерархія сполечна" порадила
собѣ. Пригадала себѣ проповѣдку "sztukę kledzie-
liuką" та й коли дорогою перевороту вѣ лѣтахъ
1831, 1846, 1863 дѣтати не змогла до панования,
— вступила на дорогу мирну, лояльну. Тымъ
способомъ элементъ революційнаго стаза "straż po-
zargna". Станьчики стараюгы вмовити вѣ пра-
вительство, що толькожъ они лояльні (Przy Tobie
stoimy i stań choemy), а все проче, то "москалі"
и "вархолы"... Тою тактикою опанували они си-
туацію, та и пануютъ себѣ, верховодять воюда:
вѣ радахъ повѣтowychъ, вѣ соймѣ и вѣ радѣ держ-
авной. На хоругвѣ ихъ виписано: "Niech bę-
dzie, jak bywało", або пиними словами: "Rapo-
waliśmy, ranipujemy i panowamy bedziemy". Австрій-
ска ординація выборча каже: до радѣ повѣт-
owychъ, до сойму, до радѣ державной выбирайте
вы хлопы своихъ другбѣтъ-заступниковъ, вы мѣ-
шане своихъ, а вы дѣдѣвъ своихъ. А станьчики
на то: "Лаше мы "львійский людъ", "straż po-
zargna" а тамтѣ — "вархолы" або "Moskalі"...

Sile, frater, sile" — а звертаючись до краю ка-
жутъ: "Вы хлопы лишь на сѣ выборайте, вы
мѣшане лишь на сѣ выборайте, и мы такожъ
лишь себѣ выбиремо". "А хто такъ не зробить
то крикнемо: "Polizei!" — онъ "вархолъ"-анар-
хистъ, "moskalі". А хто буде кречній, — дѣ-
стане "нынѣ булочку съ масломъ и трохи кади-
ла, а завтра фигу..." Така робота пригадує менъ
пословицю ось яку: "хора я, и то дуже хора:
съ вами буду юти, окремо менѣ дайтє, и на
потому менѣ лиштъ". — Скажутъ же добрий
люд: чи ворохобники тіи, що стоять на заса-
дахъ ординація выборчою австрійскою та и вы-
знають засаду ровноуправненя: "ового не
дамъ, твого не хочу?"

Коли бѣ станьчики и ихъ союзники бодай
добре, вѣбрцево и съ користю для себѣ самихъ и
для краю гошодарии, — то тогдѣ оказали-бы мы
себѣ: "Най и такъ буде, не треба имъ того з-
заке брати, божъ кожда рука къ себѣ криза". Ба,
але-жъ они руйнують свое приватне добро,
добро прадѣдовъ своихъ, и передають свою бать-
кѡщину въ руки чужѣ; обовженій по уха ото-
лгъ надъ пропастю банкротства. Я исповѣду-
засаду: хто свое добро марнує, не потрафить
шанувати публичного гроша. Якъ виглядає
гошодарка радъ повѣтowychъ и краева, вже и во-
робѣтъ на даху знаютъ. Рады повѣтовой полыка-
ють великанськіи сумы, а хбона зъ нихъ нема.

П. Вѣ р. 1863. зробили Поляки повѣста-
ніе. На отгомонѣ шабель и спѣву "Boże coś

пѣзнати, що выпадае звинути тую пепотрѣбъ ав-
тономичну. Мы були овѣдками численныхъ де-
правдацій... И господарка краю не съвѣтло пред-
ставляєся: вже самъ фактъ, що вѣ рочного до-
ходу трехъ міліоновъ откладати треба ажъ
434 821 зр. вѣ а. на сплату рать позычковыхъ и
процентовъ, переконуе мене, що гошодарцѣ кра-
ївъ грозять банкротствомъ...
Наколи бѣ я хотѣвъ оцѣнити законодавчу
дѣяльність станьчиковъ вѣ соймѣ и радѣ держав-
ной, я зайшовъ-бы за далеко вѣтъ звѣтого заложенія.
За-для того пригадаю лаше: чи безграницъ по-
дѣль грунтобѣтъ селянськихъ, чи передчасне и на-
просне, — не постепенне — ровноуправнене рух-
ливого елементу жидовскому, було пожиточнѣ для
нашого краю? Чи такі реформы свѣдчать, що
послы наші знаютъ потребы краю нашого? Чи
не знали о тѣмъ, що хлопъ нашъ, мазурокъ
русій, то рекрутъ, нынѣ доперва умундурован-
ный, не має що оружія вѣ рукахъ, не мігъ
проте яко рѣвній съ рѣвнімъ виступити до
борби економичнѣ съ жидомъ, котрый вѣ
тѣмъ єсть нечувано вправній, выгранъ уже не
одну батальню, бо яко довоїдний войовникъ по-
бдає засоби рѣвніхъ маневрбѣтъ и штуцокъ, ко-
трыми вѣ поединку економичнѣ новаливъ од-
нимъ замахомъ на землю не одного дѣдича? Идѣмъ дальше. Аже тогдѣ, якъ півнѣнія лихварка
мала залити цѣлій крайъ, коли тисячъ гошодар-
ївъ пішло съ торбами жебрачами, — аже тогдѣ
зімъ вѣтъ вѣдь уважають, що сільськіи шкіль-
нівъ такъ часто змінювали і остаточно що-
бы або зменшили дидактра, або увѣльната уч-
ніківъ єсть сіи оплати вѣ большої якъ до тѣ-
пери мѣръ. Оттакъ переходити бесѣдникъ до ви-
тратцій школъ гимназіальнихъ вѣ Галичинѣ подѣ
взглядомъ языковъ. На 24 гимназію вѣ 283
отдѣлами єсть вѣ 21 гимназію вѣ 245 отдѣ-
лами языку польському викладовому, вѣ 2 гимназі-
ю вѣ 28 отдѣлами — языку нѣмецкому, а лише
вѣ однѣй вѣ 19 отдѣлами (12 отдѣлами. Прим.
Ред.) — языку русій. Число учніківъ гимназіальнихъ
вѣ випускало вѣ 1883 р. 10.530, вѣ чого
припадає на Поляківъ 7997, на Русинівъ 1801,
на Нѣмцівъ 710, на другї народності 22. Хотя
однакожъ число мюденії русій єсть такъ знач-
не, то маю того посѣджають Русини лиши одну
гимназію вѣ нѣякої реальнї школы. Вѣ настъ не
можна жалувати на недостатокъ добрихъ вѣ-
домостей учніківъ, якъ посада учніківъ
вѣ вѣтъ предметахъ и вѣ всѣхъ галузяхъ на-
уки коректно виражатись. (Щожъ ви на то, го-
сподинове? Прим. Ред.). Польській исторіографъ
Ледевель оказалъ вѣразно, що наколи бѣ при
открытию Ягеллонскаго университету вѣ Краковѣ
не было очевидно до розпорядимости щѣсть вы-
сокуоченихъ мужівъ Русинівъ, то открытие сего
университету було-бѣ на довшій часъ спинило. Намъ
вроджено и крѣка духово силы и мы вы-
тривали и охочі до працї, щобъ вдоволити вѣтъ
вѣтъ предметахъ и вѣ всѣхъ галузяхъ на-
уки коректно виражатись. (Щожъ ви на то, го-
сподинове? Прим. Ред.). Польській адміністрації
Ледевель оказалъ вѣразно, що наколи бѣ при
открытию Ягеллонскаго университету вѣ Краковѣ
не было очевидно до розпорядимости щѣсть вы-
сокуоченихъ мужівъ Русинівъ, то открытие сего
университету було-бѣ на довшій часъ спинило.

Намъ вроджено и крѣка духово силы и мы вы-
тривали и охочі до працї, щобъ вдоволити вѣтъ
вѣтъ предметахъ и вѣ всѣхъ галузяхъ на-
уки коректно виражатись. (Щожъ ви на то, го-
сподинове? Прим. Ред.). Польській исторіографъ
Ледевель оказалъ вѣразно, що наколи бѣ при
открытию Ягеллонскаго университету вѣ Краковѣ
не было очевидно до розпорядимости щѣсть вы-
сокуоченихъ мужівъ Русинівъ, то открытие сего
университету було-бѣ на довшій часъ спинило.

Скажутъ же: "кошикъ" єсть що-то вѣтъ
вѣтъ предметахъ и вѣ всѣхъ галузяхъ на-
уки коректно виражатись. (Щожъ ви на то, го-
сподинове? Прим. Ред.). Польській исторіографъ
Ледевель оказалъ вѣраз

стругу долю, коли всі будуть мусіти на ново поземдитися домомъ. Запасы живности мусити оправдажувати въ Дрогобича и другихъ мѣстъ. Справедливо говорится въ отрывкѣ, що: не лише тѣ погорѣли, що погорѣли, але и тѣ погорѣли, що не погорѣли. Основацій, котрый видѣлъ погорѣвшій Станиславовъ въ 1868 р. и затишено мѣсто Сегединъ, говорить, що катастрофа стрыжска переходитъ о много-много размѣръ катастрофы на вѣтъ въ Сегединѣ. Акція ратунка, коли має бути успішною, мусить вийти вѣтъ самого правительства, котре повинно взяти вѣтъ дѣлова мѣста въ свои руки. Инакше мѣсто не вѣднеся, хочь бы status quo ante въ 50 лѣтъ. Ог҃ъ трохъ послѣдніхъ днівъ пробува вѣтъ президента намѣстника п. Льбель и розгляжує стажъ рїбачъ на мѣсци. Нині дешевина показується въ цѣлій наготѣ инваленцій заради мѣста, на чѣмъ котрого стоять бурмистръ жить. Можна-бы зміркувати се хочь бы ізвѣстъ вѣтъ того, врешто се пожежою самою не звязаною факту, що всі три мѣсцевій рускій священникъ мѣстя отъ 1882 р. въ комбрѣпомъ въ найменше для вѣрнихъ и для самихъ священникъ догодніхъ мѣсцихъ. (О тѣй справѣ будемо мусіти небавомъ обширно побесѣдувати).

— Зъ пожежѣ въ Стыре. Дочка директора нар. школы Голубовича лежить дуже тажко попарена; она завадчує свое житїе только героячому пощерованю студента гімназії п. Т. Бачинського (сына мѣсцевого адвоката), котрый єї вѣтъ на півъ зомбілу на сїхъ рукахъ, в коли и ему не стало силъ въ почувств., що має, окрикнувшись скоро на поліціанта и просивъ о помочи, котра дѣйстно насилла. Самъ п. Т. Бачинський попѣкою одніакъ при тѣмъ такъ сильно, що черезъ цѣлій тиждень ве годину бувъ рушити руками. Засуду га приватна каси мѣсцевої швидкїї належала після відової п. капитанови Бородайкевичеви, котрый єсть ревіндентомъ каси и котрый мусіть розбивати скрипами и джаганами муры, щобо до бутъ їхати позамканимъ каси, бѣтъ котрьхъ ключъ були случайно въ той часъ ажъ у Львовъ. До якої степени шанують дейкій житїи свои обряди привати, мож-мо мати понять вѣтъ того, що одніакъ не хотѧть зневажати шабасу, винійтъ їхати на ринокъ столинъ ѿ грбши, котрьхъ тамъ було 500 зр., но не хотѧть їхати до кишенї. Столинъ той згорѣвъ потомъ разомъ ѿ грбши. Говорятъ, що одному житїи згорѣло 40.000 зр. готовки. Селяни привати до власностей и урядовъ папери на вавѣтъ и горшъ, котрый позроносивъ бувъ вѣтеръ и порозкідувавъ по поля. Въ корчахъ за Стыремъ мали селяни познаходити порозкідуваній десотки и пятьдесотки, котрі, бачу, звернено власності. Маже жителіи мѣста ходить вѣтъ, що якій рабинъ говоривъ отриманію житїи, що са кара Божа єсть лише про бою тоні кари, яка їхъ чекає, коли они будуть таємъ поперѣбрать бѣдніхъ християнъ...

— Торговля Лехицкого и Костеркевича, загальнююююююю въ Стырійському християнському фірму въ Стыре, буде отворена на ново дні 1 л. маї при ул. Шевскій. Звѣстно, що торговля та погорѣла цѣлковито, таємъ єї власнителі спасли лише житїи и уратували всего 150 зр. Цѣлій склент, одѣль, меблі, все то вигорѣло цѣлкомъ, а осталою лише рештки залісівъ пивничихъ. Се нещастство викликало щире співчуття не лише маже тими, котрі мали ѿ сею союзною торговлю вѣло, але маже всїми купцями въ нашому краю. Многи ѿ нихъ жертвували великощно п. Лехицкому свою помочь и хотѣли надіслати всяки товари до нового склена. П. Лехицкій радѣ-бы одніакъ остоятисѧ ѿсими власними сїами, а въ тѣмъ помагає ему львівськимъ купецемъ п. Балабанъ, котрый, на вѣтъ о нещастію, жертвувавъ самъ (п. Лехицкій не має передъ тими сїими пїлякіхъ интересівъ) позычку на 1000 зр. на урядженіе нового склена. Тоже радо дѣллюю тою вѣтъ ѿ нашихъ читателяхъ зъ Стырійского и думаемо, що залішній будо-бы ѿ нашої сторони завалити до подтримування гадання торговля. Хто разъ въ житїи мавъ яке дѣло купеце ѿ тою фірмою, той певно отарався здѣднати для неї якъ найбільше новихъ клієнтівъ. Не лиш яко купцї але и яко горожане здѣднали собї п. Лехицкій и Костеркевичъ маже всїми стырійскими Руїнами велику симпатію.

— На погорѣцтвѣ Стырійськихъ зложивъ Пресв. Сильвестеръ на руки президента мѣста Львова 100 зр.

— Дати на погорѣцтвѣ Стыре: На мої руки зложили жертви: о. І. Солонубъ зъ Неслухова бѣтъ свїтлихъ прихожанъ 5 зр.; о. І. Макаревичъ зъ Сваричево бѣтъ свїтлихъ 6 зр.; о. І. Кобилянській зъ Підѣла 20 зр.— Всї тѣ датки будуть посланія призначенія роздѣленій. Щедрими дателями складаю широ-сердечне спаси-Богъ! Стырій д. 28 л. цвѣтня 1886. Іларіон Поповичъ, парохъ и членъ комитету ратункового.

— Огонь въ Добропілії коло Дрогобича. Підѣлемъ 28 цвѣтня телеграфовано до Львова: Село горить бѣтъ вчера зъ годинами поподудни. Зъ Дрогобича насилла огнєва сторожа.

— Въ спрятії непокоївъ на Мазурчиці пішуть до Now. Reformy зъ Вѣдні, що жерело дейкіхъ вітіївъ межи селами суть житїи вѣденські, противній святкованію недѣль. Якъ лише анти-жидовкій "Сопоцгелг Вегель" зъ Вѣдні висловивъ готовію до підпису петиції о святкованію недѣль до Галичини, то и противники его не заспали справи и устами своихъ одніаковъ стали пішти вѣсти, будто папамъ хочеся повернути папиціи и на се веліть людямъ підписуватисѧ Now. Reformy полемизувати зъ "Славомъ", котрый веліть о непокоївъ мазурскихъ ділами лишь мовчати, що правительству вѣденському дати доказъ, що въ Галичиній підѣ управою станов-

чиковъ все благоденствуете. У насъ, каже "N. Reforma", есть даже богато злого, и хто хоче добра краю, тобо познаніе се зла виказувати, а не закривати. До сихъ оправданыхъ выводять "N. Reformy" можемо лишь то додати, що найбільше зло въ нашому краю спочиває въ не-погороженній доної справѣ рускїй, а головнимъ виновникомъ въ тѣмъ дѣлѣ єсть знову не хто другій, якъ лише кермюча оправами Галичини партія стальчиковъ, котра познаніє все, що руске, и дуже обиджаєсѧ, наколи котра зъ гаєтъ польськихъ (пр. недавно "Kurj. Lw.") виавлиє свѣтоти кривди Русинівъ "Czas" и "Gaz. Narodowa" виділять въ тѣмъ "zdradę stanu" на народъ польській. Въ програмі стальчиковъ стоять виразно про руску справу лишь мовчати. Польсько-офіційна "Wiener Abendpost" констатує, що на Мазурчиці народъ революту, а винформація єї походить зъ жерела урядового. — "Dziennik Pozn." говорячи о непокоївъ на Мазурчиці дає Полякамъ раду, подбну до нашої. Именно кже бути интелігенції польской бѣльше працювати надъ своимъ людомъ и до тогого знести пропаганду. Она деморалізує люді.

— Мазури передъ судомъ. Доносять, що въ рѣзныхъ сторонахъ Мазурчиці арештовано звыш 200 селянъ. Для 22 о. м. отбулося въ Бжеюску одна судова розправа противъ въ селянъ, трохъ жінокъ, одного жита въ одніїй жідівці за розношеніе непокоївъ вѣстей. Розправа виказала, що селяни повторили рѣзкій цѣкавій вѣсті одинъ другимъ одинъ за другими, и зовсімъ того не вищерталося, бо не уважали сего за достойне кары. Мимо того судъ засудивъ ихъ вѣтъ на арештъ бѣтъ 5 днівъ до трехъ недѣль.

— Красивы маршалокъ дѣръ Зыблевичъ повернувъ зъ Італії до Галичини и пробува въ Краковѣ. П. маршалокъ приспішавъ їхній поворотъ зъ причини руховъ мазурскихъ.

— Устні испыти зрѣlosti въ школахъ середніхъ розпочинута зъ їхнімъ року въ слідуючому порядку: I. въ гімназіяхъ: въ Рищевѣ 31 л. маї, въ Ясії 4 л. червня, въ гімназії Фр.-Іосифа у Львовѣ 7 л. червня, въ Бережанахъ 15 л. червня, въ гімн. рускїй у Львовѣ 18 л. червня въ IV. гімн. у Львовѣ 23 л. червня въ II. гімн. у Львовѣ 28 л. червня, въ Станиславовѣ 26. л. червня, въ Коломыї 26 л. червня, въ Новомѣстії Санчи 28 л. червня, въ Дрогобичі 7 л. липня въ Тернополі 9 л. липня, въ Перемышлі 10 л. липня, въ Золочевѣ 21 л. липня, въ Золочевѣ 21 л. липня, въ Самборѣ 24 л. липня, въ Бродахъ 26 л. липня. П. Въ школахъ реальнихъ: въ Ярославѣ 1 л. червня, у Львовѣ 11 л. червня, въ Стыре 5 л. липня, въ Станиславовѣ 6 л. липня.

— Зъ підгаєцій доносять, що вищій краєвий судъ уважлививъ рекурору 11 жідівъ обжалованыхъ прокураторію въ Бережанахъ за підку-плюваніе виборцівъ въ користь гр. Романа П. Потоцкого и бгнинувъ актъ обжалованія, внесений тою прокураторією.

— Зъ Хирова доносять: Вѣтъ второкт почавъ го-рѣти мѣстъ на Стважи. Недалеко моста жандарми охопили якогось чоловѣка, молодого мужчину, котрый оказалъ, що єїть лѣврікъ. При нѣмъ звайдено 30 зр.

— Читальня въ Тартаковѣ запрошувала любителівъ просвѣти народної на вечерницѣ въ память 25-ї літності ювілею смерті Тараса Шевченка, котрый дні 2 л. маї въ Томину недѣлю о 7½ годині вѣчери въ сали Читальній бѣтудутся.

— Въ підгайкахъ бѣтудес въ Томану недѣлю музыкально-декламаторській вечеरокъ, въ котрому возьмутъ участь мажаній хоръ изъ Завалова и мужескій хоръ підгаєцій. Доходъ прізначений на погорѣцтвѣ Стырійськихъ. Коли-бѣтъ окончилъ не дбати запросинъ, нехай уважає се за-гнене за запросинъ. — Е. Г.

— Самоубіство. Вчера рано застрибливовъ въ своїмъ дому властитель Носова, Едварт Скшетусь, після днівъ одніаковъ зъ сїами власними сїами, а въ тѣмъ помагає ему львівськимъ купецемъ п. Балабанъ, котрый, на вѣтъ о нещастію, жертвувавъ самъ (п. Лехицкій не має передъ тими сїими пїлякіхъ интересівъ) позычку на 1000 зр. на урядженіе нового склена. Тоже радо дѣллюю тою вѣтъ ѿ нашихъ читателяхъ зъ Стырійского и думаемо, що залішній будо-бы ѿ нашої сторони завалити до подтримування гадання торговля. Хто разъ въ житїи мавъ яке дѣло купеце ѿ тою фірмою, той певно отарався здѣднати для неї якъ найбільше новихъ клієнтівъ. Не лиш яко купцї але и яко горожане здѣднали собї п. Лехицкій и Костеркевичъ маже всїми стырійскими Руїнами велику симпатію.

— На погорѣцтвѣ Стырійськихъ зложивъ Пресв. Сильвестеръ на руки президента мѣста Львова 100 зр.

— Дати на погорѣцтвѣ Стыре: На мої руки зложили жертви: о. І. Солонубъ зъ Неслухова бѣтъ свїтлихъ прихожанъ 5 зр.; о. І. Макаревичъ зъ Сваричево бѣтъ свїтлихъ 6 зр.; о. І. Кобилянській зъ Підѣла 20 зр.— Всї тѣ датки будуть посланія призначенія роздѣленій. Щедрими дателями складаю широ-сердечне спаси-Богъ! Стырій д. 28 л. цвѣтня 1886. Іларіон Поповичъ, парохъ и членъ комитету ратункового.

— Огонь въ Добропілії коло Дрогобича. Підѣлемъ 28 цвѣтня телеграфовано до Львова: Село горить бѣтъ вчера зъ годинами поподудни. Зъ Дрогобича насилла огнєва сторожа.

— Въ спрятії непокоївъ на Мазурчиці пішуть до Now. Reformy зъ Вѣдні, що жерело дейкіхъ вітіївъ межи селами суть житїи вѣденські, противній святкованію недѣль. Якъ лише анти-жидовкій "Сопоцгелг Вегель" зъ Вѣдні висловивъ готовію до підпису петиції о святкованію недѣль до Галичини, то и противники его не заспали справи и устами своихъ одніаковъ стали пішти вѣсти, будто папамъ хочеся повернути папиціи и на се веліть людямъ підписуватисѧ Now. Reformy полемизувати зъ "Славомъ", котрый веліть о непокоївъ мазурскихъ ділами лишь мовчати, що правительству вѣденському дати доказъ, що въ Галичиній підѣ управою станов-

чиковъ все благоденствуете. У насъ, каже "N. Reforma", есть даже богато злого, и хто хоче добра краю, тобо познаніе се зла виказувати, а не закривати.

— Комікурсы. На львівській політехніці єсть до обсади посада асистента земного будівництва.

— Видѣль п. Ради въ Сокали оголосивъ конкурсъ на секундній при шпитали съ платою 350 зр. Речинецъ до 30 мая с. р.

— Въ спрятії пашпортівъ для товару видало рѣшівоке староство увагу достойній заказъ, котримъ заборонюється видаливати для румунськихъ свиней и овець нашї австрійськихъ пашпорти. Черезъ таке фальшиве подання походження могли бы пїменка держава замкнути свою границю для галицькихъ овець и свиней, розуміється съ великою для насъ школою.

— Дробій звѣти. Е. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Олеховичъ на будову школи 100 зр.; громадѣ Речинецъ на репарацію школи 50 зр.; громадѣ Небыдовъ на будову церкви 500 зр.— Въ Думбахъ коло Стыре повинна була жідівка, котра въ Стыре отривла въ огні їхній склепъ. — Въ Хирнѣ въ 1886 р. видало рїбачимъ геологи незвичайно богатій по клади камінного вугля и богатшій жерела нафти якъ на Кавказѣ. — Намѣстникъ п. Залескій въ 1886 р. видало рїбачимъ геологи незвичайно богатій жерела нафти якъ на Кавказѣ. — Намѣстникъ п. Залескій въ 1886 р. видало рїбачимъ геологи незвичайно богатій жерела нафти якъ на Кавказѣ. — Намѣстникъ п. Залескій въ 1886 р. видало рїбачимъ геологи незвичайно богатій жерела нафти якъ на Кавказѣ.

— Дробій звѣти. Е. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Олеховичъ на будову школи 100 зр.; громадѣ Речинецъ на репарацію школи 50 зр.; громадѣ Небыдовъ на будову церкви 500 зр.— Въ Думбахъ коло Стыре повинна була жідівка, котра въ Стыре отривла въ огні їхній скlepъ. — Въ Хирнѣ въ 1886 р. видало рїбачимъ геологи незвичайно богатій жерела нафти якъ на Кавказѣ. — Намѣстникъ п. Залескій въ 1886 р. видало рїбачимъ геологи незвичайно богатій жерела нафти якъ на Кавказѣ.

Ц. к. ген. Дирекція австр. земельниць державнихъ.

Выпись зъ розкладу ъзды,

важний вѣтъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

